

Mijn sociaal engagement

Chiara Lubich spreekt ons over haar engagement om samen te werken met de Heilige Geest en zo 'alle dingen weer nieuw te maken'. Haar hele leven lang heeft ze het verlangen gevoeld om de hemel met de aarde te verbinden. Ze was bezield door de overtuiging dat Jezus alles in een omwenteling kon brengen, "de politiek en de kunst, de school en de godsdienst, het private leven en de vrije tijd. Alles. Hij dicteert ons alles en onderwijst ons in alles als een geestelijke meester. Van het meest intieme van ons zijn tot het eeuwige en het toevallige. Hij geeft waarde aan alles. (uittreksel van een tekst, p. 119, de Heilige Geest)

"GRATIS GEVEN en DE STEM AANHOREN"

Ik ben Marie, gehuwd, moeder aan de haard met vier volwassen kinderen. Ik woon in Waals Brabant, en ik ben geëngageerd in het actieve leven van mijn dorp, dat gaat van het koor tot meer sociale activiteiten.

Op 24 december 2018 belt Yvonne, een dame uit de buurt aan de deur om me te vragen wat er aan de hand is met Nicole. Deze zeventigjarige dame uit een naburig dorp woont alleen en maakt samen met Yvonne en ik deel uit van de club "cercle d'échange du Nord" (kring van wederzijds dienstbetoon in het Noorden). Men kan zeggen dat we mekaar quasi altijd hebben gekend, reeds meer dan dertig jaar, maar eerlijk gesproken houd ik er niet aan om Nicole veel te ontmoeten, ze heeft een moeilijk karakter en soms zelfs sterke reacties. Yvonne had haar gebeld met de bedoeling van haar een kerstgeschenk te brengen. Maar Nicole doet heel vreemd aan de telefoon, ze roept, lacht en weent op hetzelfde moment. Yvonne geeft me het geschenk in de handen en terwijl ze me groet zegt ze me dat ze geen tijd te verliezen heeft op deze avond voor Kerstmis.

Ikzelf ben ook erg druk bezig..., ik heb mijn handen vol deeg, een huis vol met bezoekers, mijn moeder, mijn vier kinderen teruggekeerd uit Duitsland en Zwitserland. Maar in mij is er iets of iemand die me duwt om alles daar achter te laten. Ik was mijn handen en ik bel Nicole op, eerst op haar mobiel, geen antwoord; op een ander nummer, geen antwoord; en daarna op haar vast toestel. Uiteindelijk neemt ze op, ze tracht met me te spreken, maar ik kan haar niet begrijpen. Ik vraag haar of ze teveel medicatie heeft genomen. Geen antwoord... Ondertussen is één van mijn dochters aangekomen en ik vraag haar of ze naar Nicole toe kan gaan om de situatie uit te klaren. Zij accepteert dit en na een zekere tijd neemt Anne, mijn dochter contact met me op. Ze zegt dat Nicole alles begrijpt, maar dat ze niet in staat is te spreken. We bellen een ambulance met een onmiddellijk vervoer naar het ziekenhuis. Voor ons was het duidelijk dat Nicole slachtoffer was van een hersenbloeding.

Op Kerstdag, ben ik haar in het ziekenhuis gaan bezoeken, maar ik kom er niet toe om te begrijpen wat ze wil zeggen. Onmogelijk... Beetje bij beetje, na een lang verblijf in het ziekenhuis en de hele revalidatie die maanden in beslag heeft genomen, kan ze opnieuw praten en min of meer begrepen worden.

Gedurende al die maanden ben ik voor haar de contactpersoon geweest voor het ziekenhuis,

de sociale assistente, er waren ook boodschappen te doen... en elke dag zorgde ik voor haar katten en haar huis.

Ik denk dat men kan zeggen dat het de Heilige Geest was die me geleid heeft op 24 december, want ik had gemakkelijk verontschuldiging kunnen vinden om niets te doen voor Nicole. Maar omdat ik tracht te luisteren naar die stem binnen in mij, is het voor mij duidelijk geworden dat zelfs op de vooravond van Kerstmis ik mijn leven en mijn tijd geef voor mijn naaste.

Ik kan zeggen dat God me heel sterk aangesproken heeft doorheen die ervaring van meerdere maanden, met deze uitbreiding van taken die ik te vervullen had. En het is Hij, zijn Heilige Geest die me ook de kracht geeft om Nicole te beminnen zoals zij wilt bemind worden: een goede oefening om te leren afstand te doen van eigen ideeën en de ideeën van de ander te aanvaarden.

En in dit alles bevestigt Nicole me dat ze ervan houdt in leven te zijn. En ik, ik houd ervan ten dienste te staan van mijn naasten om mijn deel te doen opdat de universele broederlijkheid zich verspreid.